

выйтъ баща, като бѣше загубилъ ослицытъ си зарѣча на сына си да иде да ги тражи, който ходи много надалѣчь съ слугата си за да ги наиде. Като ги тражи много врѣме, слугата му каза: „Нека отидемъ да се допытаме до Самуила, който е Божій человекъ.“ И Самуилъ като бѣше поканилъ Саула на обѣдъ, нагости го най-добрѣ, и сетнѣ го заведе на высокия катъ на кѣщѣтъ си: Тамъ го помаза съ дървено масло (елей) и му каза, че Богъ го бѣше избралъ за да управлява народа му. И като му отговори Саулъ, че той бѣше отъ послѣдното народно колѣно, Самуилъ му направи много бѣлѣшки за да му докаже неговото избирание и между другытъ нѣща му каза: „При излизанieto ви отъ тука ще срѣщнете единъ купъ пророцы; ще се помѣшате съ тѣхъ и ще пророкувате; сетнѣ ще мя чекате до седамъ дни за да принесемъ жьртвѣ Богу.“ Саулъ, като излѣзна, срѣщна пророцы, и като го изпълни Духъ Божій, той постана другъ человекъ. Тѣзи, които го познавахъ, ся много почудихъ като го чухъ да пророкува и рѣкохъ: „Саулъ между пророцытъ!“ Той прѣмина за пословицѣ. Между туй Самуилъ като бѣше събралъ народѣтъ, хвърлихъ жребіе и падна възъ Саула, когото едва можехъ да наидѣтъ, защото ся бѣше скрилъ.

ВЪЛКАНА.

Моля вы, драга моя пріятелко, защо ся криеше Саулъ, та да нестане царъ? сичкитѣ желяехъ той да бѣде.

УЧИТЕЛКА.

Такыва человекъ сѣ слѣпи, които не познаватъ нито опасноститѣ, нито длъжноститѣ на царското